

U današnjoj duhovnoj misli posvetit ćemo se - Ivanima.

U Podmilačju u Bosni i Hercegovini prva crkva je izgrađena sredinom 15. stoljeća, i bila je jedina sačuvana franjevačka crkva iz srednjega vijeka. Renovirana je dva puta u 17. i dva puta u 18. stoljeću. Krajem 19. stoljeća franjevci su planirali gradnju nove crkve u Podmilačju, ali Zemaljska vlada u Sarajevu nije im dala dopuštenje. Desetljeće i pol kasnije - crkva je ipak izgrađena, a stara crkva Sv. Ive ugrađena je u novu kao pobočna kapelica.

Krajem 1992. cijeli je kompleks svetišta miniran i potpuno srušen. Fratri su se u Podmilačje počeli vraćati 1995. i odmah se počelo razmišljati o obnovi crkve i svetišta. Crkvice je sagrađena u izvornom obliku na temeljima stare crkve. Obnova je završena 2000. godine a iste je godine kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, blagoslovio obnovljenu zavjetnu crkvicu svetog Ive.

U Podmilačje i danas hodočaste vjernici iz raznih krajeva BiH i Hrvatske. Već u 18. stoljeću nalazimo podatke o broju hodočasnika, a krajem 19. stoljeća spominju se brojke od 7 do 8 tisuća hodočasnika na blagdan Sv. Ivana Krstitelja. U razdoblju između dvaju ratova u Podmilačje je za današnji blagdan hodočastilo u prosjeku desetak tisuća ljudi, dok se sedamdesetih i osamdesetih godina 20. stoljeća okupljalo se i 100 tisuća vjernika.

Na današnji dan 1542. rođen je i Sveti Ivan od Križa - katolički svetac, crkveni naučitelj, pisac, katolički mistik, redovnik karmelićanin, obnovitelj karmelićanskog reda. I među Hrvatima postoje dva samostana bosonogih karmelićana sv. Ivana od Križa. To je samostan u Somboru i Remetama.

Isto tako i bosonoge karmelićanke sv. Terezije Avilske imaju nekoliko samostana u Hrvatskoj. Prvi je u Brezovici nedaleko od Zagreba, koji je osnovao kardinal Štepinac. Kad je osnovao taj samostan, izrazio je njegovu nakanu ovim riječima, navodimo: »Ako vas tko upita zašto sam osnovao ovaj samostan, kažite mu da sam ga osnovao zato da, kad ja ne budem više na ovoj zemlji mogao moliti za svoje svećenike, da ovaj Karmel produži moju molitvu za njih.«

Sveti Ivan od Križa umro je 1591, imao je 49 godina i šest mjeseci, od toga je 28 godina proveo u Karmelu. Umro je iscrpljen patnjama, ali iznad svega kao žrtva svoje ljubavi. Sveti Ivan od Križa bio je i veliki književnik, zato na kraju ove priče, evo jednog njegovog zapisa:

Moja su nebesa i moja je zemlja. Moji su svi narodi.

Pravednici su moji, moji su grešnici. Anđeli su moji, i Majka Božja i sve su stvari moje.

I Bog je moj i za mene, jer je Krist moj i sav za mene.

Što, dakle, tražiš i što pitaš, dušo moja? Tvoje je sve to i sve je to za tebe!

Ne skreći na manje i ne zadovoljavaj se mrvicama što padaju sa stola tvog Oca.

Izađi i slavi se svojom slavom.

U njoj se sakri i uživaj i postići ćeš da će se ispuniti želje tvoga srca.

Na današnji dan 1386. rođen je u talijanskom gradu Capestrano - sv. Ivan Kapistran. Ivan Kapistran studirao je pravo i zaposlio se kao sudac. Prema predaji, u jednom sporu građana i kralja, Ivan je bio posrednik. Budući da nije izbio ono za što su ga građani imenovali, bacili su ga u zatvor i oduzeli mu svu imovinu. Boraveći u tamnici osjetio je poziv za redovničkim životom.

Ivan je nakon izlaska iz zatvora pristupio franjevcima. Papa Martin V. povjerio mu je da kao pučki propovjednik obraća krivovjerce te osniva i uređuje franjevačke samostane u Italiji, Njemačkoj, Austriji, Nizozemskoj, Poljskoj, Ugarskoj i Hrvatskoj. Za Ivana Kapistrana kažu da je bio najveći propovjednik svoga vremena.

Kad su Turci prodrli na Zapad, Ivan je svojim govorničkim umijećem skupio vojsku za obranu kršćanske Europe. Pomogao je Ivanu Hunjadiju da spasi Beograd od nadiranja turske vojske. Ivan je prije bitke ugledao vatrenu strelicu s neba uperenu prema neprijatelju križa, što je ulilo hrabrost i njemu i kršćanskoj vojsci. Dva mjeseca nakon pobjede kod Beograda Ivan Kapistran je umro od kuge i to u našem - Iloku.

Sv. Ivan Kapistran također je i zaštitnik grada Iloka. Grad Ilok bio je vrlo važan tom svecu te je često govorio kako želi biti pokopan u njemu. Iločku tvrđavu smatrao je prevažnom ne samo iz strateških razloga, nego prije svega vjerskih,....., 'Ovo mjesto treba držati. Kad pokopate moje kosti, nemojte napuštati Ilok!', napisao je ovaj svetac, koji je i pokopan u ovom hrvatskom gradu.

Franjevci u Iloku prvi put se spominju u 14. stoljeću, a u istom stoljeću vojvoda Ugrin podiže crkvu. Kralj Nikola nakon smrti sv. Ivana Kapistrana produžio je i obnovio crkvu. Čelija-kapelica u kojoj je Ivan Kapistranski bolovao i umro očuvana je u prvotnom stanju. Danas je posjećuju hodočasnici te u njoj pronalaze duhovnu snagu. Uz crkvu je naslonjen i samostan koji je građen i obnavljan u više navrat. Zadnje izmjene i obnovu vodio je Herman Bolle i to u stilu sličnom onome koji je primijenio i na zagrebačkoj katedrali. Tijekom Domovinskog rata i progonstva crkva je raketirana i minirana.